

Tự Truyện
Chủ đề: lính kể chuyện chiến trường
Tác giả: Cù Lũ Nhi-Châu Nhái

ĐỘI 383 VÀ HOẢ TẬP TOT CUỐI CÙNG CỦA PHÁO BINH NHẢY DÙ

*Tặng Nhóm Cù Lũ Nhi và các Đích Thân
(Hà ĐĐT/21, Tuấn Con PDT/B2/TĐ2PBND, Thọ PĐP/B2/TĐ2PBND)*

Quận Thường Đức thuộc tỉnh Quảng Nam, tọa lạc bên dòng sông Vu Gia thơ mộng nước chảy êm đềm, cũng là nhánh hạ nguồn của sông Côn (sông Bung) chỉ cách Quốc lộ 14B (còn gọi là Đường Mòn HCM) không đầy 25km, là nơi đặt BCH chi khu Thường Đức và hậu cứ của TĐ79/BĐQ/BP thuộc Liên Đoàn 14 Biệt Động Quân, căn cứ nằm cạnh ngọn Đồi 52, còn gọi là Núi Đất, gần quận Đại Lộc.

Tuy nhiên, Thường Đức đã trở thành quận lỵ đầu tiên của VNCH rơi vào tay cộng sản sau ngày ngưng bắn, khi CSBV bắt thẩn vi phạm hiệp định Paris, xua 2 SĐ chính quy thiện chiến (304 và 324B) và 1 SĐ quân địa phương, dốc toàn lực thẳng tay dứt điểm vào đầu tháng 8/1974, đây cũng là trận đánh thăm dò khả năng yểm trợ và viện trợ của chính phủ Hoa Kỳ dành cho QLVNCH sau ngày ký hiệp định Paris ngưng bắn 28/1/1973...

Như đã long trọng tuyên hứa trước đây, rằng chính phủ Hoa Kỳ sẽ tiếp tục viện trợ “một đổi một” và bảo vệ cho QLVNCH không bị mất từng tấc đất trong trường hợp CSBV vi phạm hiệp định... Tuy nhiên, sau “trận đánh thăm dò”, nếu phía Hoa Kỳ không phản ứng quyết liệt hoặc ngoảnh mặt làm ngơ... họ sẽ tiếp tục leo thang chiến tranh một cách toàn diện, đưa đến cái gọi là “Chiến Thắng Mùa Xuân 1975”, chiếm trọn miền Nam trong những ngày sắp tới...

Sau khi không chế vị trí chiến lược Thường Đức, theo sau là những đợt pháo kích chính xác vào thành phố và sân bay Đà Nẵng, dồn dập và liên tục hơn bằng hỏa tiễn 122ly và đại pháo 130ly phát xuất từ những ngọn đồi chiến lược nơi đây, đã làm cho chính quyền VNCH không thể ngồi yên.

SĐND bấy giờ trấn thủ ngoài Vùng 1, đang giữ vững từng tấc đất ngoài chạm tuyến từ Huế trải dài ra Quảng Trị trong thế da beo. Sau khi bàn giao trách nhiệm ngoài vùng 1 cho SĐTQLC cùng các đơn vị BĐQ và SĐ1BB, bắt đầu được không vận vào vùng, chuẩn bị tham gia trận đánh lịch sử tái chiếm quận lỵ Thường Đức. Đây là trận chiến lớn nhất của SĐND kể từ sau ngày ký Hiệp Định Paris.

Quân tham chiến gồm 2 Lữ Đoàn ND đánh theo chiến thuật xa luân chiến, LĐIND gồm các TĐ1, 8, & 9ND và TĐ1PBND, LĐIIIIND gồm các TĐ2, 3, & 6ND và TĐ2PBND, lần lượt được không vận vào vùng, trải dài từ Đèo Hải Vân xuống quận Hiếu Đức và Đại Lộc, BHC/SĐND đặt tại bán đảo Sơn Trà, Non Nước, Đà Nẵng... Sau khi điều nghiên trận địa, để tái chiếm quận lỵ Thường Đức, SĐND sẽ bằng mọi giá phải đánh chiếm các cao điểm chiến lược trong vùng bao gồm các cứ điểm Đồi 1025, 1052, 1062, và D1, D2... sau đó, đánh dần xuống các ngọn đồi áp sát bên trên chi khu Thường Đức như Đồi 400, 383, 126, và Đồi 52 ngay bên cạnh chi khu Thường Đức. Với quân số khiêm nhường 1 chọi 6, nhưng chỉ với bằng ấy quân tham chiến, SĐND đã xa luân chiến gieo cho quân CSBV một nỗi kinh hoàng, trước khi thể chuẩn bị dứt điểm chiếm lại Thường Đức,

TĐ2ND giành lại ngọn Đồi 383 một cách ngoạn mục, một chiến thắng để đời trước khi QLVNCH bị người anh em đồng minh phản bội vào mùa đông 1974, khi Quốc Hội Hoa Kỳ quyết định cắt gói viện trợ cuối cùng dành cho VNCH...

Chúng tôi, nhóm SQ trẻ được mệnh danh Cù Lũ Nhí (Châu, Phúc, Nghị, Hồng, và Huyền) cùng đơn vị TĐ2PBND đang đóng tại căn cứ Chuông Bò chung với BCH/LĐIIIIND gần ngã ba Đại Lộc. Một buổi sáng đẹp trời tại căn cứ, chúng tôi được mời lên BCH/TĐ nghe thuyết trình về tình hình đang xảy ra dồn dập bên trong Thường Đức, bảy giờ chiến trận đang đến hồi quyết liệt, các TĐND trên tuyến đầu ngày đêm giao tranh giành nhau từng tấc đất, nhiệm vụ chúng tôi sẽ tăng cường vào thay thế cho các đơn vị bất cứ lúc nào khi cần thiết, và trong tình hình khẩn trương đó, khi các TĐND thay quân trong thế trận xa luân chiến, chúng tôi phải ở lại chờ đi đề lô cho đơn vị mới.

Trong đêm liên hoan tiễn chúng tôi ra ngoài mặt trận, vị Thiếu tá TĐT TĐ2PBND mà anh em thương mến gọi là Anh Sáu (Lũng), Nguyễn Ngọc Triệu, tuyên bố bỏ thuốc lá nên có nhã ý tặng lại chiếc quẹt Zippo cho bất cứ ai trúng thăm để làm kỷ niệm... không biết sao tôi may mắn trúng được cái Zippo có khắc tên “Th/T Nguyễn Ngọc Triệu thân tặng”. Có lẽ đây cũng là cái duyên giữa tôi và anh Sáu từ khi diện kiến anh lần đầu cho đến bây giờ... (sau này cũng vì cái Zippo có hàng chữ đó làm cho tôi vất vả, bị biệt giam trong trại tù CS).

Những ngày chờ bổ sung vào vùng hành quân, chúng tôi có dịp đi chơi ở Đại Lộc, Tùng Sơn, Ai Nghĩa, Cầu Chìm hoặc ngược về Tuý Loan thưởng thức món mì Quảng đặc sản vùng này. Tuổi trẻ đang độ xuân thì, tuổi ăn chưa no lo chưa tới, nhóm SQ trẻ Cù Lũ Nhí chúng tôi chưa hề nghĩ đến những chết chóc hiểm nguy và gian lao sắp diễn ra chỉ trong vài ngày sắp tới... và chuyện gì đến sẽ đến, 5 đứa chúng tôi lần lượt được đưa vào bổ sung cho các đơn vị đang hành quân bên trong Thường Đức, những đơn vị tác chiến cấp đại đội đang thiếu hụt các SQ Tiền Sát Viên ngày đêm đóng ngoài chạ tuyến. Lần lượt, Phúc, Huyền, và Hồng theo chân ĐĐ21, ĐĐ22, và ĐĐ24, TĐ2ND vào Hà Nha rồi lên Dãy Sơn Gà để chuẩn bị tái chiếm Đồi 383, Nghị về bán cà rem (đi đề lô) cho ĐĐ31, TĐ3ND cũng đang nằm trải dài trên dãy Sơn Gà từ cao độ 850 lên tới đỉnh 1025, đang vất vả tiến lên chiếm lại từng góc núi (sau này khi TĐ5ND vào thay thế thì SQ Đề Lô sẽ ở lại chờ đơn vị mới chứ không được rút ra theo TĐ3ND). Riêng TĐ6ND không cần SQ Đề Lô, cho nên cuối cùng tôi được “ưu tiên” lên đài quan sát 1025, đỉnh 1025 chỉ cách ngọn đồi chiến lược 1062 chừng vài trăm mét chim bay, qua vài cái yên ngựa.

Đêm trước đó tôi được mời lên trình diện Thiếu tá Hóa, TĐP TĐ2PBND và Thiếu tá Việt (Đại Cò Việt), SQ/B3/TĐ2PBND, 2 vị cho tôi biết sẽ “được” lên đài quan sát trên cao, với nhiệm vụ gắn liền với mắt thần (Viễn Kính Lưỡng Mục) quan sát tổng quát toàn khu vực. Trong lòng tràn đầy sung sướng, tôi nghĩ rằng ở “Đài” chắc là thoải mái lắm, không phải ôm thùng cà rem (PRC25) lội theo các đơn vị hành quân ngày đêm tiếp cận địch ngoài chạm tuyến, vì chưa hình dung công việc ra sao, vả lại, hơi đầu mà lo, đã vào ND thì phải mang tâm niệm: Nhảy Dù Cố Gắng!!!

Nhóm PB chúng tôi gồm 3 người, tôi và 2 đệ tử (Trung sĩ Bé và Hạ sĩ Hùng), hành trang mang theo gồm 1 ống dòm, 1 viễn kính lưỡng mục (DM60–M1) với ống ngắm 3 chân, 1 máy PRC25 đầy đủ anten lá lúa, và 7 đoạn. Cùng nhảy với chúng tôi là 1 nhóm cũng mặc đồ bông, gồm 6 người, 3 người thuộc phòng 7 Nha Kỹ Thuật của Quân Đoàn I, III người khác thuộc 1 đơn vị đặc biệt của Không Quân, khi lên trực thăng tôi thấy họ đã ngồi sẵn trên đó, tôi tưởng họ sẽ đi nhảy toán riêng rẽ ở một nơi nào đó trên 1062, đâu ngờ lại nhảy chung toán với mình.

Trực thăng thả chúng tôi trên đỉnh Đông Lâm, sau vài phút chạm đất là 1 phùa pháo đủ loại của địch, chào đón chúng tôi một cách ân cần từ 4 hướng chung quanh... Tôi lao mình xuống 1 giao thông hào sâu tới ngực đã được quân ND đào sẵn để tránh pháo, sau khi định thân, tôi thấy mình đang nằm chung giao thông hào với nhiều thương binh đang chờ di tản lên trực thăng. Trong khi đang xác định điểm đứng trên bản đồ thì nhận được lệnh nằm yên tại chỗ và chờ gặp viên thiếu úy Trung đội trưởng 1, Trung đội trinh sát Dù, đơn vị này sẽ giữ an ninh và bảo vệ chúng tôi trong suốt thời gian trên đài quan sát, Tđ/TS đã nằm sẵn bên trên Dãy Sơn Gà cao độ 825, gần với các đơn vị thuộc TĐ8ND, chờ toán chúng tôi nhảy xuống từ sáng tới giờ. Chúng tôi phải di chuyển ngay trong đêm để tránh những cặp mắt cú vọ của đề lô VC, sau 4–5 tiếng đồng hồ băng rừng, cố gắng bám sát theo toán Trinh Sát di chuyển nhanh nhẹn trong đêm, để tránh tới đa nguy cơ vướng mìn bẫy đã được VC đặt đầy trên vùng Đông Lâm và Sơn Gà này, chống lại sức tiến quân như vũ bão của đoàn quân ND đang tiến dần về hướng tây lên đỉnh 1062.

Chúng tôi đến nơi gần 2:00g sáng, ai nấy đều căng thẳng và mệt mỏi, sau khi bàn giao nhiệm vụ và thay phiên cho toán cũ trên đài quan sát (thuộc TĐ1PBND) đã nằm đó hơn tháng rồi nay, chúng tôi được chỉ dẫn một cách rõ ràng tình hình cần phải đối phó chung quanh, nhất là cảnh giác bọn bắn sẻ (snipper) và sơn pháo, cách sinh hoạt trên ĐQS... Họ cũng rời ngay trong đêm trước khi trời sáng.

Sáng hôm sau, tôi không thấy các toán đã nhảy chung trên trục thẳng hôm qua hiện đang ở đâu, có lẽ, mỗi nhóm đều có nhiệm vụ riêng cũng đóng ở đâu đó quanh đây. Ngày đầu tiên trên đài quan sát, tôi gọi cho Tam Đa, viên thiếu úy Trung đội trưởng Trinh Sát thuộc ĐĐ3TSND hẹn lên gặp hăn để nghe tường trình về tình hình chung quanh ĐQS, bò theo triền núi lên đỉnh 1025 tôi mới hoàn hồn và quan sát chung quanh khu vực của đài, ngọn đồi vừa được quân ND chiếm lại hơn 2 tuần qua, vẫn còn vương mùi tử khí vì chưa được ổn định nên xung quanh còn nhiều sơn pháo và sniper của địch lẫn trốn, trên đường đi vẫn còn rải rác xác các chiến binh CS đã chết sinh thời đâu đó dưới những giao thông hào... tôi phải bò và len lỏi qua từng hốc đá mòn mòn lên giáp mặt với Tam Đa. Tôi thực sự ngỡ ngàng khi gặp Tam Đa, chúng tôi ôm chầm lấy nhau, đây chính là Tuấn Sùi, Trần Lê Tuấn, là người bạn cùng khoá 9/72 với tôi bên Thủ Đức, chúng tôi đã không gặp nhau từ khi 5 đứa cùng khoá 9/72 về trình diện SĐND, mỗi đứa về mỗi đơn vị, tôi chỉ biết Tuấn Sùi tình nguyện về Trinh Sát từ những ngày đầu tiên khi còn ở Khố Bỏ Sung, nhưng không biết hăn về ĐĐTS mấy, nào ngờ gặp hăn nơi đây, giữa vùng hỏa tuyến gian nan trên đỉnh tử thần này, Tam Đa cho tôi biết mọi chuyện cần thiết chung quanh ĐQS, những chuyện cần cảnh giác... bây giờ tôi mới thấy Tam Đa là một Trung đội trưởng TS thật phong trần, gan dạ, và uy nghi... hăn có phong cách của một cấp chỉ huy tài ba trong ĐĐ3TSND.

Chúng tôi bắt đầu làm quen với VKLM quan sát toàn vùng, ĐQS thực ra là một hốc đá nằm cheo leo ngay bên bờ vực của Đồi 1025, nhìn về phía đông có thể thấy toàn vùng thành phố Đà Nẵng, thấy rõ từng chiếc phi cơ đáp xuống và bay lên từ phi trường, về hướng tây và bắc là đồi núi chập chùng kéo dài đến Liên tỉnh lộ 14B, chính là đường mòn HCM dọc theo biên giới Việt-Lào, tây-nam là vực thẳm, dốc đứng bên trên khu vực vách đá cheo leo có tên gọi Ba Khe, vô cùng hiểm trở, bên dưới là nơi hội tụ 3 con suối lớn tạo thành khu đầm lầy trước khi đổ vào sông Vu Gia, dưới chân tôi là những ngọn Đồi 400, 383, 126, 52 (Núi Đất) nằm sát chi khu Thường Đức, và con sông Vu Gia, chạy dài theo hướng đông-tây, dọc theo Liên tỉnh lộ 4 len lỏi giữa 2 ngọn núi cao ngược lên hướng sông Côn, Bến Giàng rồi Khâm Đức, và xa xa là Quốc lộ 14... Bên kia sông Vu Gia là đồng bằng quận Điện Bàn, và xa hơn nữa là Nông Sơn, mỏ than lộ thiên của VN, bây giờ tôi mới hiểu tại sao SĐND phải bằng mọi giá phải tái chiếm cho bằng được Đỉnh 1062 nơi quận lỵ Thường Đức đèo heo hút gió này.

Khi được điều lên đây Thiếu tá Hóa cho tôi hay rằng tôi phải ở đây ít nhất là 1 tới 2 tháng, thực sự cũng không có đường xuống vì đường khó đi và rất nguy hiểm, bây giờ mới thấy là buồn và... teo, trước kia trong lòng cứ ngỡ rằng “Đài” Quan Sát là nơi có đầy

đủ tiện nghỉ, thoải mái, giờ nhìn thấy chung quanh toàn là núi non hiểm trở, chúng tôi phải leo xuống đóng cheo leo bên trong một hốc đá trên triền núi, bước ra là vực thẳm, thường phải rút vào ở sâu trong hang để tránh tầm ngắm trực xạ của sơn pháo và nhất là bọn bắn sẻ VC, khi nào cần thiết mới bò ra quan sát, ngay cả khi bò ra cũng phải thật cẩn thận.

ĐQS được bảo vệ ngày đêm bởi Trung đội trinh sát Dù ngay triền dốc bên trên đồi, đây là những hung thần chống đặc công VC thường len lỏi vào tiêu diệt ĐQS khi chúng bị phát hiện, đồng thời họ cũng cung cấp lương thực cho chúng tôi. Trong những ngày tiếp tế phải đi thật xa và rất khó khăn mới xuống được LZ, supply được trực thăng bỏ xuống đầu đó ở dãy Đông Lâm và sau đó được các anh em TS mang về. Trên triền đồi, quân ND đóng rải rác và cách đó không xa là chạ tuyến, đỉnh Đồi 1062, D1, và D2... hằng ngày từ sáng sớm đến chiều tối đều thấy VC bò lớp ngóp bên dưới giao thông hào, các đơn vị ND quân thảo với họ hầu như hằng ngày, ở trên này lâu lắm mới có một ngày yên lành, có thể đó là ngày có những chiếc trực thăng sơn màu trắng đỏ của Ủy Ban Liên Hiệp Quân Sự 4 Bên bay giám sát vấn đề gì đó. Chúng tôi phải ngụy trang cây antenna giấu dọc theo phía bên hông, sau thân cây để tránh cặp mắt cú vọ của sniper và đề lo VC phát hiện, đa số chúng tôi luôn ở bên dưới triền rất dốc để tránh pháo và dễ quan sát mặt bờ sông Vu Gia và các ngọn đồi phía dưới, vị trí của tôi nằm ngay bên trên đồi Mỏ Vịt 383.

Đồi 383 nằm trên một vị thế chiến lược ngay bên trên chi khu quận Thường Đức, trước đây là nơi đóng quân và đặt BCH và hậu cứ của TĐ79/BĐQ/BP vừa bị tràn ngập vài tháng trước đây cho nên, muốn tái chiếm quận lỵ Thường Đức thì Đồi 383 ắt phải là tâm điểm chiến lược trước tiên quân ND phải giành cho bằng được, đồng thời từ đây cũng có thể dễ dàng tiến xa và cao hơn bằng những ngọn đồi thoải thoải, nhiều nơi là dốc đứng hướng về Đỉnh 1062.

Nhìn dưới con mắt bình thường, ngọn đồi trông giống như đầu và mỏ con vịt, cái đầu vịt ngày xưa cũng đầy lông lá xanh um, nhưng từ khi quân ND vào trận địa, ngọn đồi đã được hết TĐND này đến TĐND khác đánh chiếm, chiếm rồi bị mất nhiều lần, cho nên bom đạn cứ ngày đêm rớt xuống, giờ đây đất đá bị cào lên và cây cối biến mất, đã trở nên ngọn đồi trọc màu đất đỏ, trông càng giống cái đầu và mỏ vịt nhiều hơn, bởi thế, người dân địa phương gọi là Đồi Mỏ Vịt, khi giành được 383, các đơn vị ND từ đây có thể làm bàn đạp tiến lên những ngọn đồi cao hơn trên đầu chính là ngọn đồi chiến lược 1062, nơi là điểm đến của các đơn vị ND đang ngày đêm giành lại từng viên đá, chiếm lại từng hốc núi, và sau khi Đỉnh 1062 được ổn định thì đồi chiến lược 383 cũng là bàn đạp chính để chiếm lại chi khu Thường Đức sau này.

Buổi sáng ở đài quan sát trên cao, nhìn xuống đồng bằng sông Vu Gia một cách rõ ràng đến nỗi tôi có thể nhìn thấy từng hoạt động bên dưới cả 2 bên ta và địch, nhiệm vụ của tôi là yên lặng theo dõi và ghi nhận những đơn vị địch đang đóng hoặc đang chuyển quân xung quanh, đặc biệt là tìm và phát hiện những vị trí mới, nơi mà địch quân đang áp sát vào những điểm đóng quân của các đơn vị ta, thường là những dấu hiệu đất đỏ mới được

đào lên, đó là những giao thông hào mới để họ chuẩn bị cho trận đánh sắp đến, đồng thời đánh dấu những vị trí phòng không thường là các giàn cao xạ 12.8ly, pháo phòng không 37ly hoặc 57ly, và những vị trí đặt hỏa tiễn 122ly hay đại pháo 130ly của địch trong vùng, những giàn phòng không này ngoài việc bắn máy bay, còn được trực xạ để yểm trợ cho bộ đội khi họ tấn công quân ta... Sau đó, những vị trí được cập nhật trên bản đồ rồi báo cáo về B3/BCH/TĐ và BCH/HQ/LĐ (Ban 3 Lữ Đoàn), cũng có khi báo cáo trực tiếp cho những đơn vị đang đối diện với địch và làm mất thần cho họ, chỉ điểm cho họ biết vị trí những giàn phòng không nằm gần họ để họ đề phòng hoặc khi cần có thể không chế nó dễ dàng... Bấy giờ VC thường tập trung trải dài từ phía bên kia sông Vu Gia hướng Đức Đức. Có khi họ băng qua sông tiếp ứng cho các đơn vị bên này sông dài lên hướng chi khu Thường Đức, họ thường dùng ca nô trên sông Vu Gia để tiếp tế lương thực và đạn dược, và đồng thời tải thương ngược về hướng sông Côn, Khâm Đức.

Buổi sáng ngày N... trung tuần tháng 10/1974, sau khi sương núi đã tan dần, từ trên cao qua VKLM, tôi giật mình phát hiện VC đang lợi dụng sương mù, tập trung đông quân trên cao độ 400, hình như họ đang áp sát và di quân về phía đồi Mỏ Vịt nơi đóng quân của ĐĐ21/TĐ2ND, tôi khám phá rất nhiều giao thông hào mới được đào lên, những dấu hiệu đất đỏ mới đào tiếp cận sát bên đồi Mỏ Vịt, nhìn dưới bờ sông Vu Gia, một toán quân VC khác đang chuyển quân cũng áp sát từ chân Đồi 126 phía sau chi khu Thường Đức hướng lên núi về phía đồi Mỏ Vịt, rõ ràng cả hai toán quân từ hai nơi đang tập trung về Đồi 383. Nhớ 2 hôm trước tôi liên lạc với Phúc Con, nó cho tôi biết đang đi đề lộ cho ĐĐ21 đang nằm phè phỡn trên cánh rừng chồi thưa, nằm “chờ thời” trên triền đồi Mỏ Vịt (Đồi 383), từ hôm lên đây đến giờ chưa từng đánh đấm gì cả, còn Huyền cũng đang đi bán cà rem cho ĐĐ24, cũng đang nằm “phè” phía sau, tôi giật mình liên tưởng VC có thể giờ đây đang chuẩn bị đón chào ĐĐ21 cũng nên. Tôi bắt máy gọi cho ông Việt (Đại Cò Việt, SQ/B3 TĐ2PBND) báo cáo tình hình VC đang chuyển quân hình như đang chuẩn bị tấn công ĐĐ21, ĐT Việt bảo tôi ước lượng quân số địch, tôi ước lượng ít nhất là cấp tiểu đoàn và cho hay sương mù đang dày đặc và sẽ tan trong vài giờ nữa. Qua tần số, tôi nghe Đại Cò Việt nói chuyện với Anh Sáu Lũng (Thiếu tá Nguyễn Ngọc Triệu, TĐT/TĐ2PBND) yêu cầu xin phi+pháo. ĐT Việt liên lạc ngay về LĐ, tôi nghe trên máy họ đang tập trung phối hợp hỏa lực, gồm mấy PĐ của TĐ2PBND đang nằm rải rác chung quanh, cộng với mấy PĐ/PB Diện Địa 105ly, 155ly đóng ngoài Cầu Chìm, Hà Nha, Đại Lộc, và bên kia sông, Hiếu Đức, có cả đại pháo 175ly nữa, đồng thời cũng cần thêm vài phi vụ A37 dứt điểm sau cùng, khi hỏa tập TOT ngưng tác xạ và thần ung chấm dứt là thời điểm thích hợp cho quân ta xung phong vào dứt điểm. ĐT Việt bảo tôi chấm tọa độ 4 góc cho Đồi 126 và 4 góc khác trên đồi 400, chuẩn bị sẵn sàng cho hỏa tập TOT.

Trên tần số tôi nghe ĐT Tuấn Con (Đại úy Tuấn Trần, PĐT/PĐ/B2/TĐ2PBND) điều ĐT Thọ (Trung úy Lê Văn Thọ, PĐP/PĐ/B2) kéo mấy khẩu M2 chở đầy đạn bò lên dãy Sơn Gà, cố lợi dụng sương mù kéo pháo áp sát ngay bên trên Đồi 383, nằm đó góp phần trực xạ ngay trên đầu địch quân khi hỏa tập TOT bắt đầu, sẽ bắn tới đa cho đến khi hết đạn và rút nhanh để tránh pháo địch.

Khi tôi liên lạc về Lữ Đoàn, cả ông Việt và LĐ yêu cầu tôi làm mất thần cho cuộc hành quân khi TĐ2ND tấn chiếm Đồi 383 và 126, đồng thời ĐT Hà (ĐĐT/ĐĐ21/TĐ2ND) cũng gọi cho tôi nhờ tôi giúp Phúc Con, anh hứa sẽ gọi lên cho tôi 1 cặp Johnny Walker sau khi xong nhiệm vụ. Tôi bắt máy gọi cho Phúc Con và thông báo cho nó biết hỏa tập đang chuẩn bị và tình hình đang khẩn trương xảy ra quanh họ, khi đó VC chỉ còn cách nó một khoảng cách rất gần. Phúc bảo, tôi không nhìn thấy gì cả vì sương mù vẫn còn dày đặc trên đầu, tuy nhiên trên cao tôi nhìn thấy rõ ràng cuộc di quân áp sát từ hướng VC vào Đồi 383. Tôi bảo Phúc Con yên tâm và yêu cầu nó ghi lại các điểm cận phòng và chỉ rõ những điểm VC đang tập trung quân trên bản đồ, cùng những vị trí hỏa tập TOT để 2 đứa cùng nhau phối hợp điều chỉnh cả phi và pháo.

Lợi dụng lúc sương mù chưa tan trên vùng Đồi 383, tôi bắt đầu chỉnh khối cho từng block TOT... may quá! Cả trái khối và sương mù đều giống nhau, chỉ có tôi trên cao có thể phân biệt dễ dàng. Sau khi hoàn tất tọa độ cho cả 2 khu TOT, tôi quan sát chung quanh mục tiêu, thấy bên dưới đồng bằng sông Vu Gia có rất nhiều ca nô đang đổ ra từ hướng sông Côn, tôi đưa VKLM quan sát rõ xem họ đang chờ gì mà tấp nập đến thế, nhìn rõ đến đôi còn thấy quân phục của bộ đội chính quy VC miền Bắc đang chuyển trên ca nô từ trong sông Côn ra, đồng thời họ mang theo nhiều thùng đạn tiếp tế, thì ra họ vừa chuyển quân tăng cường cho tốp trên đồi vừa tải thêm đạn dược cho chiến trường. Tôi báo cáo mọi hành động về LĐ, họ vẫn bảo tôi chờ đợi nhưng trong tư thế sẵn sàng.

Đúng như tôi dự định, họ đang chuẩn bị tấn công đồi Mỏ Vịt bằng 2 hướng, 1 từ trên đồi và 1 từ dưới sông lên, khi VC trên đồi 400 áp sát xuống chỉ cách ĐĐ21 chừng 150m, và toán quân tiếp viện bằng ca nô từ sông Vu Gia kéo lên cũng cách ĐĐ21 và ĐĐ22 không xa, tôi báo cáo cho ĐT Việt và SQ/B3/LĐ. Trên hệ thống tôi nghe phía PB/Diện Địa (155ly và 175ly) đã sẵn sàng tác xạ. Sau đó TĐ2PBND bắt đầu bắn những trái đầu tiên trước khi đợt TOT bắt đầu, tôi điều chỉnh lại một lần nữa, kéo sát vào ĐĐ21 chừng 100m, ông Hà bảo gần hơn 50m nữa. Cuối cùng là thời điểm Hỏa tập TOT bắt đầu được các bên đồng loạt khai hỏa, trên hệ thống PB/ĐĐ 155ly bên kia sông nhả đều thật nhanh, dồn dập, cùng phối hợp nhịp nhàng với đại bác 175ly một cách chính xác, tôi gào lên trong máy cho ĐT Việt hay là cả 2 block TOT rất đẹp và hữu hiệu. Tôi nghe Phúc Con và ĐT Hà cho ĐĐ21 chuẩn bị sẵn sàng tapi, để lại tất cả ba lô tại vị trí, chỉ mang vũ khí và lựu đạn để dễ bề di chuyển nhẹ nhàng. Trên cao độ của đỉnh Sơn Gà, mấy khẩu 105 M2 của Trung úy Thọ trực xạ đều đặn, chính xác, và dồn dập xuống đồi 400, rải đều cho tới khi phà TOT ngưng tác xạ, vừa đúng lúc trên máy vang lên tiếng Thần Ưng đang bao vùng và tiếng nói của ĐQS/KQ đầu đó trên 1025 đang chỉ dẫn những phi tuần A37, những con chim ưng bay từ hướng Đức Dục lạng lách tránh phòng không, và đang bắn trả lại những ổ phòng không 37ly, những đợt bom được rót vào mục tiêu một cách ngoạn mục, chính xác, lúc đó, những ổ phòng không khác trên cao phía sau Đồi 1062 bắn rất quá, nhưng đồng thời nhiều sơn pháo 57ly và 75ly không giạt từ những đơn vị ND gần đó (TĐ1ND và TĐ8ND) đã khai hỏa tới tấp vào những điểm phòng không này, không chế chúng một cách hữu hiệu làm một số cam hòng, thì ra LĐ cũng đã phối hợp nhịp nhàng để các đơn vị ND nằm gần đó có nhiệm vụ khóa miệng những giàn phòng không này, đó

là những địa điểm mà tôi đã ghi nhận và báo cáo về LĐ trước đây. Những phi tuần A37 sau khi đánh bom họ bay ngược chiều về hướng Đức Dục một cách đẹp mắt, để tránh hệ thống phòng không trên cao bắn vào bụng.

Sau phùa TOT của PB phối hợp đẹp mắt, mỗi block hứng chịu vài ngàn trái đạn, và sau đó còn bồi thêm nhiều phi vụ A37... Đứng trên cao tôi nhìn thấy rõ như ngay trước mặt, tôi đưa LKVM quan sát từng khu vực từ đồi 400 xuống 383, 126 dài xuống sông Vu Gia thấy VC nằm la liệt khắp nơi, một sự thiệt hại đáng kể.

Lệnh ngưng tác xạ vang lên trên hệ thống, vừa khi mấy phi tuần vừa chấm dứt nhưng vẫn còn đâu đó tiếng gầm thét trên không trung. Tôi nghe trên tần số tiếng Phúc Con và ĐT Hà cùng ĐĐ21 và ĐĐ22 tapi chiếm Đồi 126, 383, và 400, tôi còn nghe tiếng xung phong, tiếng điều động tràn lên chiếm mục tiêu vang vang trên máy, cuộc chiến đấu giành lại ngọn đồi như thế chẻ tre, tôi cũng lặng người khi nghe trên tần số báo cáo TĐ2ND vừa mất đi 2 SQ trẻ là Tạ Thái Bảo và Thiếu úy Tăng Thành Lân, đã anh dũng hy sinh trên ngọn Đồi 126.

Từ trên cao tôi đưa VKLM theo chân những bộ đồ rằn ri đứng lên xung phong, ào ào chạy trên mục tiêu, lấn áp những chiếc áo xanh bộ đội miền Bắc có khi phải đứng lên bỏ chạy khỏi những giao thông hào chằng chịt vừa mới đào rạng sáng trên đồi, trong lúc ĐĐ21 và ĐĐ22 đang tung hoành xung phong trên các mục tiêu thì tiếng súng cối dưới chân Đồi 383 của TĐ2ND bên Hà Nha cũng bắt đầu vang dội xa hơn để chặn đường rút quân của họ, tôi không có ở đó nên không tận mắt nhìn thấy những chiến công từ các đồng đội TĐ2ND, chỉ nghe báo cáo trên hệ thống về đại thắng, tịch thu nhiều vũ khí cộng đồng, địch quân thiệt hại rất nặng nề, không chỉ ở Đồi 383 mà trên cao độ 400, và bên dưới Đồi 126 cùng với toán quân tiếp viện từ sông Vu Gia gần như bị xóa sổ. Tôi nghe tiếng cười nói hả hê và cả tiếng chửi thề ầm ĩ của Phúc con trên máy...

Dưới bờ sông Vu Gia giờ là những chuyến tản thương của đám tàn quân SD 304, tôi cũng ghi nhận nơi đến của những chiếc ca nô này, đó là bệnh viện của Bắc quân bên bờ sông Côn và đâu đó là trại tù binh, nơi nhốt những người lính VNCH gồm những ĐPQ, NQ, TĐ79/BĐQ/BP và ngay cả một số phi công đã bị bắn rơi trước đây... những địa điểm này được toán P7/NKT/BTTM trên ĐQS ghi nhận, chắc chắn sẽ có những toán nhảy vào hỏi thăm và giải thoát tù binh sau này.

Sau khi TĐ2ND chiếm được và củng cố 2 ngọn đồi chiến lược 383 và 126 thì cửa ngõ tái chiếm quận lỵ Thường Đức chỉ còn là thời gian trong tầm tay. Tuy nhiên bên kia nửa vòng trái đất, người bạn đồng minh chúng ta đang khoá dần đôi tay của những chiến binh ND đang thừa thắng trên các mặt trận xung quanh ngọn đồi chiến lược 1062. Bên kia Washington, D.C., quốc hội Hoa Kỳ cũng vừa biểu quyết cắt gói viện trợ quân sự đợt cuối cùng cho VNCH mà họ đã hứa “một đổi một” như trước đây... điều đó cùng nghĩa là bao nhiêu súng đạn chúng ta tiêu pha tại Thường Đức sẽ không còn được thay thế nữa? Nghĩa là hỏa tập TOT này là lần cuối cùng của Pháo Binh Nhảy Dù trong cuộc chiến VN.

Hung tin đưa đến trên truyền thông quốc tế về việc Quốc Hội Hoa Kỳ bán đứng VNCH cho CSBV trong những ngày trước lễ Giáng Sinh cuối năm 1974... thì đầu năm 1975, trận đánh đầu tiên vừa để thăm dò phản ứng (QHHK) vừa để “kiểm chứng” thành quả kẻ trên đã bắt đầu xảy ra tại Ban Mê Thuột. QLVNCH không còn lựa chọn nào khác là phải ra lệnh cho SĐND rút bỏ khỏi mặt trận Thường Đức trong khi các đơn vị ND đang bao vây chi khu Thường Đức chuẩn bị tapi tái chiếm, như một hiệp sĩ bị trói 2 tay, phải ngậm ngùi rời bỏ, lên đường xuôi nam để “chống đỡ” cái gọi là “Chiến thắng mùa xuân” của CSBV bằng những khẩu súng M16 mang trên tay không còn đủ cấp số đạn, cùng những nòng đại bác M2, 105ly của PB Dù được tiếp đạn một cách nhỏ giọt... duy chỉ còn những trái lựu đạn lân tinh dùng để phá súng thì đầy trong hầm pháo đội...

Nhân dịp lên SJ thăm Phúc Con cuối năm, rồi trong cuộc hội ngộ của nhóm Cù Lũ Nhí chúng tôi, đồng thời gặp ĐT Hà, cả 2 nhắc đến trận đánh chiếm Đồi 383... Phúc Con gợi ý tôi nên viết lại diễn biến trận đánh này. Hôm nay, ngồi moi lại từ trong tiềm thức, như một cuộn phim được quay lại nhiều lần. Gợi cho Phúc Con một chút kỷ niệm trận chiến Đồi 383 năm xưa ở mặt trận Thường Đức, nơi mà hai đứa chúng tôi cùng nhau phối hợp hỏa lực nhịp nhàng một lần duy nhất trong đời binh nghiệp, cũng không quên nhắc lại cho Phúc Con và ĐT Hà... rằng cho đến bây giờ tôi chưa bao giờ nhận được cặp Johnny Walker... ai đó vẫn còn nợ tôi...

Cù Lũ Nhí, Châu Nhái

*nguồn: internet eMail by **cathy** chuyển*

*Đăng ngày Thứ Sáu, May 2, 2025
tkd Khoá 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*